

בתי הדין לעבודה

בל 002773/01		בית הדין האזורי לעבודה ת"א	
25/09/2003		כב' השופטת ו. וירט-ליבנה	
		בפני:	

נ.צ. מר גולברי

נ.צ. מר גולדמן

בעניין:**אבי אדרי**

ע"י ב"כ עו"ד

דוד גלמן

התובע

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד

משה אהרון

הנתבע**פסק דין**

1. התובענה בפנינו הינה להכיר בפגיעה בכתפו של התובע כמחלת מקצוע על פי הוראות חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) התשנ"ה-1995 (להלן החוק).

2. תיק זה החל להשמע בפני השופט נחתומי, אולם לאור פרישתו הקרובה, ולמען יעילות הדיון, הועבר התיק לדיון בפני מותב זה בהסכמת ב"כ הצדדים.

3. הרקע לתובענה המוסכם על הצדדים, נקבע בהחלטה למנוי מומחה/יועץ רפואי מטעם בית הדין כדלקמן:

א. התובע יליד 1967 עובד 7 שנים כנהג חלוקה בחברת פוד קלאב בע"מ במשרה מלאה.

ב. בעבודתו נדרש התובע להרמה ונשיאה של קרטוני מזון במשקל של 35-3 ק"ג לקרטון במספר רב מדי יום.

ג. התובע מעמיס את הרכב בבוקר על ידי מלגזה ממשטחים מוכנים ונוסע לפרוק אצל לקוחות, כאשר מדובר ברשתות שיווק נעשית הפריקה על ידי מלגזה, ואילו אצל לקוחות פרטיים פורק התובע את הסחורה ידנית.

ד. במהלך מאי עד יוני 1999 החל התובע לחוש כאבים בכתפו שהופיעו ונעלמו ומאוחר יותר גברו עם כל הרמת סחורה והפעלת היד.

ה. ביום ה- 22.6.99 פנה התובע לטיפול רפואי.

ו. התובע לא קיבל מכה ולא טען לארוע חד פעמי, אלא לסך הכל תוצאות עבודתו.

4. בהסכמת הצדדים, מונה מומחה/יועץ מטעם בית הדין. המומחה/היועץ הרפואי ד"ר י. פעילן, קבע כדלקמן:

"מר אדרי אובחן כסובל מקרע חלקי של השרוול המסובב בכתף הימני (RATATOR CUFF). האבחנה נקבעה לפי בדיקת U.S. בלבד.

אין בתיק הרפואי שהובא לעיוני ממצאי בדיקה קלינית המעידים על קרע חלקי/שלם של השרוול המסובב בכתף הימנית. כמו"כ, לא בוצע צילום רנטגן.

תנאי עבודתו, כפי שמתוארים בהחלטת בית המשפט, ו/או האירוע מחודש מאי 1999 יכולים לגרום לקרע חלקי של השרוול המסובב."

5. ובתשובה לשאלות שהוצגו לו על ידי בית הדין, השיב המומחה כי התובע סובל מקרע חלקי של השרוול המסובב בכתף הימנית וכן כי תנאי עבודתו והן האירוע ממאי '99 יכולים לגרום לקרע חלקי של השרוול המסובב. מאחר שאין בתיק הרפואי עדות למחלה ססטימטית היכולה להשפיע על גידי הכתף, הניח המומחה כי תנאי העבודה או הארוע ממאי '99 גרמו לקרע.

6. הנתבע הגיש בקשה למינוי מומחה אחר אולם בקשתו נדחתה. עם זאת אפשר בית הדין לנתבע להציג למומחה שאלות הבהרה נוספות כדלקמן:

א. בחלק הדיון הינך מציין כי האבחנה נקבעה על סמך U.S. בלבד ללא בדיקה קלינית וצילום רנטגן. האין זה מצביע כי מדובר באבחנה שאינה ודאית, ואם כך מה משמעות הדבר?

ב. בסוף פרק הדיון הינך מבחין מחד " בין תנאי העבודה כפי שמתוארים בהחלטת בית המשפט" לבין "ארוע מחודש מאי 1999" מאידך. מאין נלקחה העובדה כי ארוע כלשהו בחודש מאי?

ג. אם יובהר כי אין ולא היה ארוע בחודש מאי 1999 אלא מדובר רק בתנאי העבודה כמפורט בהחלטת בית הדין, האם ישתנו מסקנותיך ובמה?

7. תשובותיו של ד"ר פעילן לשאלות ההבהרה היו כדלקמן:

א. אין בתיק הרפואי ממצאי בדיקה קלינית כגון טווחי תנועה, דלדול שרירי, מבחני כתף ספציפיים כגון יציבות, IMPINGEMENT ועוד. בנוסף, לא בוצעו צילומי רנטגן להדגמת מבנה המפרק, שלילת ממצא גרמי היכול לגרום לתלונותיו ועוד.

האבחנה נקבעה ע"פ ממצאי בדיקת U.S. בלבד, ללא בסיס קליני. הרי גם לקרע של השרוול המסובב יש סימנים קליניים.

המשמעות היא שבמידה ויסתבר בפני הוע"ר של המל"ל כי תלונותיו אינן קשורות לקרע השרוול המסובב – לא יקבעו אחוזי נכות בגין תביעתו הנדונה. בכל מקרה, תנאי עבודתו בהחלט יכולים לגרום לקרע של השרוול המסובב.

ב. בהודעה על פגיעה בעבודה, ללא תאריך וחתימת התובע, נכתב בחודש מאי 1999 בעת פירוק סחורה חש בכאבים עזים בכתף ימין. במשך כחודשיים המשיך לעבוד ורק אז פנה לטיפול רפואי.

ג. עקרונית אין שינוי בדעתי. גם תנאי עבודתו וגם האירוע בחודש מאי 1999 יכולים לגרום לקרע של השרוול המסובב.

8. ב"כ התובע טען בסיכומיו כי התובע הוכיח קיים קשר סיבתי בין עבודת התובע לבין מצבו התחלואתי וזאת בהסתמך על חוות דעת המומחה. בנוסף, נטען כי קרע בשריר השרוול המסובב כבר הוכחה בפסיקה כארוע תאונתי שנגרם כתוצאה מהרמות חוזרות ונשנות של סחורה.

9. ב"כ הנתבע טען לעומתו כי אין לקבל את דעת המומחה ממספר טעמים. ראשית טען ב"כ נתבע כי חוות דעתו של המומחה נסמכת אך ורק על בדיקת ה-U.S. שנית, המומחה נתפס לאירוע מחודש מאי בעוד שבית הדין קבע כי לא נטען לארוע חד פעמי אלא לתוצאות עבודתו של התובע. עוד טען ב"כ הנתבע כי הקביעה למיקרוטראומה נעשתה באופן גורף בלא התייחסות פרטנית לפרמטרים הרלונטיים (הגדרה של התאונות הזעירות שגרמו לנזק הזעיר הבלתי הפיך וכו').

10. לאחר עיון בחוות הדעת של ד"ר פעילן ובתשובותיו לשאלות ההבהרה, אנו סבורים כי יש מקום להכיר בתביעתו של התובע, להכיר בפגיעה בכתפו כפגיעה בעבודה על דרך המיקרוטראומה.

ד"ר פעילן הסביר כי ה"אירוע ממאיי" צויין בתעודה רפואית ובכל מקרה אין הכוונה לאירוע חד פעמי אלא למועד שבו חש התובע לראשונה כאבים בכתפו ושלאחריו פנה לטיפול רפואי. אין המדובר בארוע תאונתי ובכל מקרה, מאחר שמדובר בתלונה רפואית של התובע, המעוגנת בחומר הרפואי שנשלח למומחה, אין המדובר בקביעה עובדתית המנוגדת להחלטת בית הדין.

כאמור המומחה קבע כי היה "תנאי עבודתו בהחלט יכולים לגרום לקרע של השרוול המסובב", המדובר בקביעת קשר סיבתי ברור. בנוסף המומחה קבע כי לא היה כל ממצא בדבר נתוניו האישיים של

התובע שיכול להביא לפגיעה בכתף, ועל כן אין מנוס מהמסקנה כי הקשר הסיבתי בין תנאי העבודה ובין הפגיעה בכתף הוכח.

סוף דבר – התביעה מתקבלת והנתבע יישא בהוצאות התביעה בסך 1500 ₪ בצרוף מע"מ שישולם תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום י"א באלול, תשס"ג (8 בספטמבר 2003) בהעדר הצדדים.

ו. וירט – ליבנה, שופטת

נ.צ. – מר גולדמן

נ.צ. – מר גולברי

שופט ראשי